

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse

På den baggrund blev der i 2002 vedtaget et direktiv om vurdering og styring af ekstern støj (støjdirektivet). Formålet med direktivet er at etablere en fælles fremgangsmåde sådan at:

- eksponeringen for ekstern støj bestemmes på grundlag af kortlægning af støj ved vurderingsmetoder, der er fælles for medlemsstaterne
- oplysninger om ekstern støj stilles til rådighed for offentligheden
- der vedtages handlingsplaner, der er baseret på resultaterne fra støjkortlægningen med henblik på at forebygge og reducere ekstern støj, når det er nødvendigt, og navnlig når eksponeringsgraden kan indebære skadelige virkninger for menneskers sundhed, samt med henblik på at opretholde støjmiljøets kvalitet, hvor denne er tilfredsstillende.

Støjdirektivet fastlægger ingen grænseværdier for støj og indeholder ikke bestemmelser, der forpligter medlemslandene til at gribe ind over for overskridelser af de nationale grænseværdier, som eksisterer i dag eller på kortere eller længere sigt bliver vedtaget. Direktivet lægger dog op til, at medlemsstaterne fastsætter grænseværdier, som myndighederne kan bruge som baggrund for at overveje at indføre støjbekæmpelsesforanstaltninger. Direktivet er lagt således an, at der gennem støjkortlægning skal skabes et overblik over støjeksponeringen, og at det herefter vil være op til de ansvarlige myndigheder at prioritere indsatsen og vurdere, om der er behov for at begrænse antallet af støjbelastede personer. Resultaterne skal fremgå af de handlingsplaner, som myndighederne udarbejder.

Støj er i modsætning til mange andre miljøproblemer ikke et grænseoverskridende, men et lokalt problem. Selv om støj er et lokalt problem, betyder det imidlertid ikke, at alle initiativer for at nedbringe den eksterne støj skal tages lokalt. Indsatsen for at begrænse støjudsendelsen fra støjkilderne (biler, lastbiler, flyvemaskiner, jernbanemateriel osv.) tilrettelægges bedst som en fælleseuropæisk indsats. Det er således også hensigten med støjdirektivet, at resultaterne fra støjkortlægningen skal danne grundlag for udvikling og supplering af gældende fællesskabsforanstaltninger vedrørende støj fra væsentlige støjkilder, navnlig vej- og skinnekøretøjer og -infrastruktur, luftfartøjer, udendørs og industrielt udstyr og mobile maskiner. Ud fra et langsigtet økonomisk perspektiv vil tilgangen med at skærpe kravene til støjemissionen fra køretøjerne m.v. være billigere og mere effektiv end udelukkende at nedbringe støjen ved at gennemføre f.eks. støjisolering af støjbelastede boliger.

Sammenhæng med vejstøjstrategien

Regeringen har nedsat en Vejstøjgruppe bestående af Finansministeriet, Færdselsstyrelsen, Justitsministeriet, Miljøministeriets Landsplanafdeling, Miljøstyrelsen, Sundhedsstyrelsen, Trafikministeriet, Vejdirektoratet og Økonomi- og Erhvervsministeriet, der skal komme med et forslag til strategi for begrænsning af vejtrafikstøj (vejstøjstrategien). Vejstøjstrategien skal indeholde en skitsering af, hvilke og i hvilket omfang støjbegrænsende foranstaltninger kan anvendes for at begrænse antallet af stærkt støjbelastede boliger. Strategien skal endvidere indeholde en oversigtlig redegørelse for de sundhedsmæssige konsekvenser af vejtrafikstøj, de samfundsøkonomiske konsekvenser heraf samt en vurdering af virkemidler til nedbringelse af vejtrafikstøjen.

Vejstøjgruppens vurdering af virkemidlernes effekt og økonomi kan blive til nytte for de vejmyndigheder, der skal udarbejde støjhandlingsplaner, og vejstøjstrategien vil kunne inspirere til en støjplanlægning, så der opnås mest miljø for pengene.

Med vejstøjstrategien tages fat om det væsentligste eksterne støjproblem, nemlig vejtrafikstøj. Vejstøjstrategien er et godt supplement til bestemmelserne i direktivet, da strategien i princippet omfatter indsatsen i forhold til støjbelastede boliger på alle veje, mens støjdirektivet kun omfatter de største veje og vejene i afgrænsede, sammenhængende byområder. Derudover kan vejstøjstrategien være med til at sikre en godt grundlag for arbejdet med støjhandlingsplaner.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

Lovforslaget skal give miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om udarbejdelse af støjkort, offentliggørelse af støjkortene, udarbejdelse og vedtagelse af handlingsplaner samt gennemførelse af en offentlighedsfase i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplanerne. Miljøministeren får endvidere hjemmel til, efter forhandling med trafikministeren, at fastsætte, hvilke myndigheder der skal udføre disse opgaver, herunder hvordan arbejdet skal koordineres mellem myndighederne. Bemyndigelsen vil konkret udmøntes i en bekendtgørelse, der forventes udstedt i første halvår af 2004.

Direktivet indeholder følgende elementer:

- Harmonisering af støjindikatorer og vurderingsmetoder for ekstern støj.
- Indsamling af oplysninger om støjeksponering i form af støjkortlægning.
- Udarbejdelse af støjhandlingsplaner.